

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravništvu. —

Uredništvo in upravništvu: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petiti vrsta 15 v, osmrtnice, poslani in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju posebni pult. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvu: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petiti vrsta 15 v, osmrtnice, poslani in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju posebni pult. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Kam?

Praga, 15. jan. 1913.

S slovensko politiko je križ. Res čas je bil, da je končno izšel nekak političen katekizem. Morda najdemo naši ljudje v njem kakšen stavek o doslednosti, ki je doslej ni bilo. Slovenska napredna politika je bila doslej dosledna pač le v — nedoslednosti.

Evo malega primera: Da je ljubljanski poslanec v mladočeskem klubu, je v danin razmerah morda upravičeno, da si nikakor neobhodno potrebuje. Velik del naprednjakov je to svoj čas grajal (glej n. pr. tedanjo pisavo goriške »Soče«). Toda če tudi smo z Mladočehi v taktični zvezi, na štirinajstrednvo odpoved, ni nikakor potrebno, da smo povzeli njihova načela.

Kakor včerajšnji »Slov. Narod« (14. t. m.) tako se je bavila vsa češka javnost s Kramafevim predavanjem o problemih češke politike. Toda razven »Narodnih Listov« (Kramafevoga osebnega žurnala) in drugih mladočeskkih glasil ni bilo čitati nikjer pohvalne besede. Nasprotno: Vsa češka javnost, ne izvenemši velikega dela Mladočehov, odklanja Kramafevu stališče. Kramaf je glasnik takozvane »pozitivne« politike, one, ki hoče služiti vladi za vsako ceno in jej zato po navadi služi — brez plače. Kar so dosegli Čehi, so dosegli s svojo zavodnostjo, s svojim narodopolitičnim radikalizmom. Celo Staročehi, kakor Rieger, Zeithammer itd. so bili radikalnejši nego so njihovi nekdanji nasprotniki in sedaj najpoklicanejši nasledniki Mladočehi.

Ne moremo se tu spuščati na podrobno v probleme češke politike. Toda kar se čuti dobro češko in ni pohotrateno, je proti »pozitivni« politiki, ker je neplodna, mnogo neplodnejša, nego opozicijska. Toda to velja za Čeha. Za Slovence je pa takova »pozitivna« politika naravnost uničujoča. Politika Šusteršičeve stranke je pozitivna v Kramafevem smislu. V »Soči« sem jo krstil za politiko »odprte roke«, ki čaka na drobtine.

Toda ta pozitivna politika nam prinaša nemške sodnike, sistemno uničevanje naprednjakov, izdajanje jugoslovanskih interesov, in — od vlade klerikalnem koncesirani monopol-gospodovanja: — Corte blanche s podpisom Božidarja Černeta. — Za slovenske naprednjake je dano le eno načelo, le ena taktika: Opozicija do skrajnosti. To načelo bi bilo dano tudi, če bi imeli slovenski naprednjaki 10—15 državnih poslancev. Toda danes, ko imamo, če seštejemo vse, le 3 slovenske naprednjake, izražena ga pa samo enega, le za nas naravnost izprijčevalo politične revščine, če hočimo za Kramafem v predsobe. Če

se da Kramaf opravičiti, se da le z ozirom na češko prodiranje v statusu uradnikov, v posesti akcij, v gospodarskih interesih njihovega kapitala; pa tudi s tega stališča ne odobrujemo, da Kramaf v delegacijah v isti sapi govori za balkanske narode in glasuje za topove proti njim. Če pa gre njegovo pot oficijalni zastopnik slovenskih naprednjakov, za katerim ne stoji klub, ne kapital, ne vpliv, niti ne enotna stranka, ampak edino srd in upanje na bodočnost, potem je to — naplačno!

In potem, kako se sklada to: Kramafeva pozitivna politika je slovenskim naprednjakom simpatična. Šusteršičeva jim pa ni, da si S. L. S. nima radikalnih in drugih nasprotnikov, kakor Mladočehi, marveč le majhne drobce, katerih ni težko držati v šahu. In vendar so slovenski naprednjaki navajeni pridigati opozicije, kadar ni v opoziciji S. L. S.!

To je: Mi sami ne vemo, kaj hočemo; vemo le to, da hočemo naprotno, kakor S. L. S., ne da bi sami presodili, je li dobro ali slabo. Ma ucta!

Pred nadaljevanjem vojne.

— 17. januarja 1913.

Te dni je pričakovati v Londonu odločilnih trenutkov. Odkar je na zadnji seji mirovne konference predsednik dr. Novakovič mirovna pogajanja suspendiral in na vprašanje Rešid paše, kaj pomeni beseda suspendiranje, izrekel sedaj svetovnoznane krilate besede »suspend est suspensu«, je postala situacija skrajno nejasna. Vedno bolj prihajajo do velfave oni glasovi, ki trde, da mirovna pogajanja niso vspela in da se bo vojna na Balkanu v kratkem nadaljevala. Balkanski delegati nameravajo samo še toliko časa ostati v Londonu, da izvedo, kaj bodo Turki odgovorili na kolektivno noto vevlasti in ultimatum balkanske zveze, ki bo istočasno izročena. Vevlasti so si v svesti mučne situacije, ki je sedaj nastala, dobro jim je znano, da bi bili z nadaljevanjem vojne uničeni vsi sadovi in vspehi dosedanjih mirovnihi pogajanj in pogajanj na poslaniški konferenci, vevlasti vedo, da je treba samo ene nove iskricke na Balkanu, da zopet vzplamti cela Evropa. Vse kaže, da bo mednarodna kriza trajala še dolgo časa, ako se vevlastim v zadnjem trenutku ne posreči prisiliti Turke k odstopitvi Drinopolja, katerega Turki tako trdovratno branijo.

Kolektivna nota vevlesil še vedno ni izročena. Danzadnem prihajajo iz Londona poročila, da je izročitev note zopet odgojena, kar na-

pravlja situacijo le še bolj mučno in nejasno. Vedno bolj ostaja očito, da vlada v taboru vevlesil precejšnje nesporazumljenje. Dočim stoji tripelantanta na stališču, naj bo nota vevlesil, kolikor mogoče ostra, je trozveza za milejšo obliko. Zlasti Nemčija je začela v zadnjem času igrati silno čudno vlogo in precej verjetno je, da ima pri turški trdovratnosti precejšnje zasluge ravno Nemčija. Vsekakor pa je treba počakati na to, kaj bo Turčija odgovorila na noto vevlesil, ki se menda izroči že danes. Najbolj verjetne so vesti, da sploh ne bo dala jasnega odgovora, ali pa bo odlašala z odgovorom kolikor časa se bo to pač dalo. Veliki vezir Kiamil paša je sicer odločno za mir, a nima v kabinetu za seboj večine in tudi javno mnenje ne stoji na njegovi strani. Vrh tega grozi v Turčiji meščanska revolucija, ako bi Turkom najdražja svetinja, Drinopolje, počivališče turških kalifov, padlo v roke Bolgarov.

Balkanski delegatje postajajo že nervozni in zveza sama se z naglico pripravlja za vsako eventualnost. Balkanska zveza je takorekto pogajanja že prekinila in čaka samo na zadnjo besedo Turčije. Vojna ali mir? Odločitev leži na vsak način sedaj edino v rokah Turčije in vevlesil, ki so pa skoro že same obupale nad mirno rešitvijo krize.

Še eno vprašanje postaja od dne do dne akutnejše. Bolgarsko-rumunska pogajanja so dospela do mrtve točke. Zavratna Rumunija bi rada še pred sklenitvijo balkanskega miru dosegla svoje zahteve, a Bolgarska se krčevito brani. Postopanje Rumunije v tem kritičnem trenutku je eno izmed najgrših madežev v zgodovini razvoja evropskih držav. Vevlesile se drže v tem konfliktu precej nevtralnno, le Avstrija podpira Rumunijo z vsemi močmi. Izid bolgarsko-rumunskih pogajanj je pač največ odvisen od tega, kako stališče bo zavzela Rusija. Rusofilski bolgarski krogi stavijo velike nade v Rusijo. Faktum je, da bi Rumunija bila še bolj ošabna in da bi že zdavnaj vpadla v ono bolgarsko ozemlje, katero zahteva zase, ako bi ji bilo znano na-

tančno rusko stališče v tem vprašanju. A vse kaže, da bo Rumunska konečno vendarle radi ljubege miru vsaj nekaj dosegla. Diplomacija pač ne pozna nobene poštenosti. Mednarodna situacija torej ni rič preveč sijajna in nad Evropo vise še vedno temni oblaki.

Za enkrat je najvažnejše vprašanje mirovnihi pogajanj. Te dni pade odločitev. Kolektivna nota vevlesil in zajedni ultimatum balkanske zveze sta zadnji poskus, pogasiti še vedno tlečo žerjavico na Balkanu in če se tudi ta poskus ponesreči, bodo v kratkem pred Drinopoljem in na Cataldži zagrmeli topovi svojo zadnjo pesem, ki se bo razlegala do Carigrada in po celi Evropi, ki zna izzvati na spomlad lahko še največje zlo. — evropsko vojno.

KOLEKTIVNA NOTA ŠE VEDNO NI IZROČENA.

Carigrad, 16. januarja. Ker poslaniki vevlasti še vedno niso dobili instrukcij od svojih vlad, kolektivna nota najbrže še niti jutri ne bo izročena.

BOLGARSKE GROZNJJE.

Sofija, 16. januarja. Vladni organ »Mir« prinaša uvodni članek, katerem izjavlja: Izročitev balkanskega ultimatum se bo predvsem izvršila radi tega, da se podkrepí intervencija vevlasti in Turčiji prisili, da izbere med ugodnim mirom in nadaljevanjem vojne. Da so zavezniki toliko časa prenašali provokacijo Turčije, se je to zgodilo le iz ozirov na glavno mesto Britanije, kjer se vrše mirovna pogajanja.

TURČIJA HOČE POPUSTITI.

London, 16. januarja. »Reuter Bureau« poroča iz diplomatskih krogov, da so danes došle iz Carigrada vesti, da namerava Turčija popustiti, četudi še ni nobenega znaka za zboljšanje situacije.

TURŠKE PRIPRAVE ZA NAĐALJEVANJE VOJNE.

Carigrad, 16. januarja. Vlada je za slučaj nadaljevanja vojne pokli-

cala pod brožje vse vojaške obvezance od 44. do 46. leta.

BOLGARSKA PRIPRAVLJENA ZA VOJNO.

Sofija, 16. januarja. Bolgarski generalni štab je izdelal nov načrt za slučaj nadaljevanja vojne. V slučaju, če se mirovna pogajanja razbijejo, bodo zavezniki z vso silo naskočili Drinopolje.

AVDIJENCA NAZIM PAŠE PRI SULTANU.

Carigrad, 16. januarja. Danes je bil vojni minister Nazim paša v avdijski pri sultanu, da ga informira o stanju armade in o turški generalni konferenci. Mladoturki so ba je razvili tajno agitacijo in jo razširili ne samo pred Cataldžo ampak tudi v Carigradu. Radi tega je par nezanesljivih polkov premeščenih iz Carigrada, s Cataldže pa odpoklicane čete, ki so brezpogojno udane sultanu. Mladoturki hočejo na vsak način vreči sedanji kabinet Kiamil paša in uvesti vojaško diktacijo z Ized in Mahmed pašo na čelu. Diktator bi postal Mahmed paša. Mladoturki zahtevajo, da Turčija niti za las ne sme odnehati glade Drinopolja.

PRED JANINO.

Köln, 16. januarja. »Kölnische Zeitung« prinaša poročilo svojega poročevalca v Atenah, da je v Epir prestolonaslednik Konstantin in prevzel vrhovno poveljstvo nad vsemi grškimi četami. Vsled tega se sklepa, da je padeč Janine samo vprašanje časa.

SRBI PROTI ZAVLAČEVANJU POGAJANJ.

Belgrad, 16. januarja. Časopisi zahtevajo, naj se ne zavlačujejo naprej pogajanja s Turčijo in ne trošijo zastojni denar, ker bo intervencija vevlesil tako brezplodna.

BOLGARSKO-RUMUNSKI KONFLIKT.

Sofija, 16. januarja. Glede rumunskih aspiracij so zadnje vesti ugodnejše. Konflikt je stopil v mir-

Mestna hranilnica ljubljanska

v Prešernovi ulici šteč. 3

je od 1. januarja 1913

zvišala obrestno mero za vse — stare in nove — hranilne

vloge na

4½ od sto.

Rentni davek od obresti plačuje sama.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V sencu jezuita.

(Dalje.)

Kralj se je naglo ognil s plaščem; vsi štirje so se odpravili po stranskih stopnjah in zapustili Luvver. Zunaj se je postavil kralj na čelo; trojica plemičev je šla nekaj korakov za njim, roke na držajih svojih mečev.

»Kam, hudiča nas vodi?« je zamrmral La Santenjr.

»Zdi se mi,« je rekel Esé, »da gremo proti Tuilerijam.«

»Ohe! pa ne, da bi se hotel spraviti z lepo Feronko?«

»Težko, da bi mu odpustila.«

»Oh, še presrečna bi bila!« je zaklical La Santenjr.

Sansak ni rekel ničesar; mislil je le na svoje maščevanje. In kraljeve ljubezenske afere so ga puščale docela brezbriznega.

Kralj pa je stopal v resnici proti Tuilerijski ograji.

Tudi on je molčal kakor Sansak in mislil na maščevanje, ki ga ni hotel poveriti nikomur drugemu.

Sklepal je, da se Magdalena Feronova gotovo vrača v hišo njenih nekdanjih sestankov, v to hišico, ki jo je imenovala sama dom njune lubezni.

In v dnu srca je upal še vedno,

da je Magdalena nemara lagala in se le bahala, ko mu je zatrčila, da se je okužila s strašno boleznijo.

Hotel jo je vprašati izlepa ali izgreda. S silo ali z dobro besedo — nekako ji je hotel izgrgati resnico.

In, ako uvidi, da se je res zgodila nepopravljiva nesreča, jo je hotel pograbitii z lastnimi rokami, vreči jo v žrtev velikemu profosu, da jo sežge ob počasnem ognju... Njegov duh se je pasel ob izmišljanju rafiniranihi muk...

Čez pičle četrt ure se je kralj ustavitil.

Bili so pred hišo Magdalene Feronove.

Na desni so se risala temno na črnem nebu poslopja opekarne, na desni pa so ležala zapuščena polja; pet sto korakov dalje se je slišalo zamolklo bučanje Sene, ki so jo bile pognale zimske vode izza bregov, da je preplavila travnike, ki so jo spremljali.

Trojica plemičev se je bila ustavila v spoštljivi razdalji, a kralj jim je mignil, naj stopijo bliže.

Pročelje hiše je bilo temno.

»Noter pojdemo,« je rekel kralj.

»Vsi pojdemo noter?« je prašal La Šatenjrja začuden.

»Da... Ako prav razumem značaj osebe, ki jo iščem tu, bomo štirje komaj zadosti, da jo ukrotimo.«

Kralj je izrekel te besede s takšnim glasom, da so vsi trije plemiči vztrepotali.

»A kdo je ta oseba, sir?«

»To boste videli.«

»Ali naj potrkam na vrata? je prašal D'Esé.

»Nikar... Poizkusimo priti noter brez hrupa... Pojdite za mano.«

Franc I. je začel stopati okrog hiše ter dospel do malih vrtnih vrat, ki jih je Magdalena Feronova odklenila nekega večera, da je mogla spustiti Manfreda v varno zavetje.

»Ali poznate ta vrata?« je prašal D'Esé La Šatenjrja.

»Kako jih ne bi? Vraga, poznamo jih vsi štirje, dasi so vzroki različni.«

»Kaj pravite? je rekel kralj.

»Menimo se, da ni daleč od tod tisti kraj, kjer je Sansak izkupil svojo lepo brazgotino preko obraza.«

Med tem pa je bil kralj potegnul iz žepa ključek in poizkusil odpreti vrata.

»Ključavnica mora biti izpremenjena,« je dejal po brezplodnem trudu.

»Zid ni bogvekako visok, sir,« je menil Sansak.

»Bogne, sredstvo je primitivno, a ker nimamo lestvice...«

»Mari misli vaše Veličanstvo zares?«

»Da... podstavite mi pleča in počakajte me tukaj.«

»Pa če bi nastala nepričakovana nevarnost...«

»Potem vas pokličem.«

La Šatenjr in D'Esé sta se podstavila kralju, ki je zlezal na nj-

ju rame in odondot na vrh zidu.

V tem trenutku je Franc I. pozabil svoje skrbi in tesnobe, pozabil grozno bolezen, od katere se je vedel okuženega, pozabil pohod proti rokovnjačema, Monklarja, Doleta in Loloja. Pozabil je celo namen svojege poseta v skrivnostni hiši; kralj je bil popolnoma v svojem elementu, mikala ga je aventura; že samo dejstvo, da leže ponoči v tuje stanovanje kakor tat, ga je navdajalo s trepetom čudne, pustolovske naslade...

Tovariši, ki so bili že dolgo vajeni kraljevih navad, se niso prav nič čudili, videči ga izvajati ta manever, gotovo nevreden kraljevskega dostojanstva, o katerem je govoril popoldne veliki profos s tako brezmejnimi spoštovanjem.

Franc I. sedeč na vrhu zidu, se je pripravljaj, da skoči na vrt.

Zdajci pa je osupnil in pozabil kaj je hotel.

Pogled mu je pal na razsvetljeno okno.

To okno je bilo v pritličju.

In njegova stekla niso bila tako debela, da bi bila mogla skriti, kar se je godilo v sobi, kjer je gorela luč.

Preradovedno se je zagledal Franc I. v to okno; videl je nekaj, kar ga je moralo navdati z največjim začudenjem, kajti jedva se je premagal, da ni kriknil od presenečenja.

Pogledal je še pozorneje, kakor da dvomi o prvem vtisku.

A zdaj se je očitno prepričal popolnoma.

Skočil je — ne na vrt, marveč nazaj k tovarišem.

Vidno ganjen je prijel La Šatenjrja za roko in zamrmral:

»Ona! Ona — tu!«

»Torej vaše Veličanstvo ni imelo namena posetiti neko žensko?«

»Pač! Toda ne tiste, ki sem jo pravkar videl.«

In ne meneč se dalje za osuplost, ki so jo povzročile te nejasne besedice med četvoro, se je kralj naglo napotil proti pročelju, prijel sam za trkač in zaropotal po vratih.

Preteklo je nekaj minut; nato je prišel možak opaljenega obraza in z dolgimi, sivkastimi brki ter odklenil.

»Kaj hočete?« je vprašal z osornim glasom.

»Z gospodarjem te hiše bi rad govoril,« je odgovoril kralj.

»Vrnite se po dnevu.«

»Videti ga hočem takoj,« je dejal kralj.

Obenem je prestopil tistih par stopnic, ki so vodile do vrat. Tisti hip se je pojavila tudi četvorica plemičev, hoteča spremiti kralja.

»Ohe!« je zaklical mož z velikimi brkami. »Če ste pošteni ljudje, glejte, da se izmažete brez obotavljanja. Če pa ste prišli s slabimi nameni, jih boste plačali drago!«

dvajsetega stoletja. In ne moremo dvomiti, da se je to geslo ustvarilo na temelju raznih izkušenj. Alkohol je morilec, ker preveč napenja človeške živce in jih s tem utruja. Alkohol tudi deprimira in zatemnjuje človeške živce. Razume se, da ek-sistira jo pesniki in sploh duševno delujoči ljudje, ki stopnjujejo svoje zmožnosti le pod vplivom alkohola. Zakaj marsikateri pesnik preteklega in sedanjega časa in vseh narodov si ne more predstaviti plod svojega duševnega dela brez kozarca alkohola. Tako se pripoveduje o Edgariju Allan Poeju in o Hoffmannu, da sta napravila svoje najlepše stvari pod vplivom alkohola. In vendar je alkohol velik škodljivec. Poe je sam nekoč priznal, da se njegov duh po zavitem alkoholu zatemnjuje. Ver-laine in Musset, o katerih se največ pripoveduje, da sta se inspirirala z alkoholom, sta trdila, da je inspiracija z alkoholom silno škodljiva. Rim-bard in Villon sta se čisto udala absintu. Rimbaudu je alkohol silno škodoval in v vseh njegovih delih, ki so spisana pod vplivom alkohola, primanjkuje jasnosti. Villon je napisal svoja najlepša dela v času, ko se je čisto odtegnil alkoholu. Ena, in morda edina izjema je bil francoski poet Baudelaire. Ta se je udal vsem vrstam zla; etru, opiju, hašišu in kokainu. Vsa ta opojna sredstva so bila njegova verna tovaršija. Rad se je opojil in ni pomislil na posledice svojega nevarnega športa. Ko je umiral, je preklinjal eter in kokain, ki sta napravila z njegove okostnjake in ki sta napolnjevala njegov duh s strašljivimi in groznimi prikaznimi. Angleški pisatelj Tomaž de Quincey je proslavljal opojnost, ki jo povzroči opij. Sedaj pa se je dognalo, da ta pisatelj sploh ni rabil opija, razven dvakrat v življenju. Tomaž de Quincey je v svojem oseminšestdesetem letu starosti delal izprehode v dolžini osmih kilometrov.

Senzacionalna afera iz dunajske višje družbe. V dunajski družbi dobro znani dvorni tajnik Gvido pl. Steer Csocsopolyan je izgubil pred nekaj dnevi nenadoma iz Dunaja, kar pa ni zbudilo nikakega začudenja. Steer je iz stare ogrske plemeniške rodbine in je opravil službo v neposredni bližini cesarjevi. Njegova naloga je bila, da je vsak dan predložil cesarju akte, katere je ta nato pregledal in izvršil. O vzroku njegovega naglega bega se pravi, da je prišel v roke brezvestnih sleparjev. Njegovi dohodki niso bili tako visoki, da bi zadovoljili zahtevam njegovega lahkomišelnega in potratnega življenja. Razun drugih znanih, je imel tudi razmerje z znano dunajsko vrasotico, ženo nekega ritnoistra. V njeni družbi je tudi pobegnil v Ameriko. Pretekli teden ga je srečal v New - Yorku baron Ernest Quedenus, ki je tudi pred nekaj tedni pobegnil z Dunaja v Ameriko in ki je Steerov zaupen prijatelj. Advokat pobeglega Steera je napravil pred kratkim nekaj kazenskih ovadb proti nekaterim Steerovim opunkom radi goljufije. Do sodne obravnave pa sploh ne bo prišlo, ker se je z vplivnega mesta izrazil želja, naj se stvar ne spravi pred sodišče.

Kolera na Ruskem. Kakor se poroča iz Novočerkaska, se je zanesla v taroških krajih kolera, ki je zahtevala doslej šestnajst žrtev. Trideset ljudi je na nji obolelo.

Ljubljana.

Charleyeva tetka je že pred leti vzbujala v ljubljanskem gledališču mnogo smeha. Zato smo jo za predpust dobili zopet na oder. In glejte, gledališče je bilo skoraj polno. Naskok na mlin je vendar lepa stvar — toda bil je slabo obiskan — Charleyeva tetka pa je imela povoljen obisk. Naše občinstvo želi smeha — magari brezsmiselnega smeha — samo da je smeh. Charleyeva tetka je imela tudi po osmih letih zopet uspeh. Tetko je igral g. Bohuslav — tako kakor jo je treba igrati — tudi drugi igralci so bili dobri: posebno Škrbinšek, Danilo, Molek, Ulogo, ki jo je nekaj igral g. Verovšek, je imel sedaj g. Povhe. Tudi dobro. Damske uloge so igrale: ga. Bukškova, Setriilova, Kreisova in Juva-nova. Drugič bo dobro, če bo malo hitrejši tempo na odru. Za predpust bo tetka menda še parkrat lahko zabavala občinstvo.

Iz gledališke pisarne. Danes »Ptičar« zadnjič v sezoni, po zelo nizkih cenah. Jutri popoldne »Rošlin in Verjanko« — zvečer Večni mornar z gospodično Miro Koroščevo v ulogi Sente. Začetek ob 7. zvečer.

Iz zrebani porotniki pri tukajšnjem deželnem sodišču za 1. porotniško zasedanje, ki se prične dne 24. svečana t. l. Glavni porotniki: Franc Arh, župan, gostilničar in posestnik v Radovljici; Jožef Arhar, mizar in posestnik v Vižmarjih; Be-

lič Ivan, gostilničar in posestnik in Anton Bizjak, krojač, gostilničar in posestnik, oba v Ljubljani; Burger Andrej, posestnik in gostilničar, Burger Alojz, posestnik in gostilničar, v Postojni; Anton Bonac, posestnik v Begunjah pri Cerkljici; Peter Burja, posestnik, mesar in gostilničar v Sp. Šiški; Gvido Cadež, trgovec in Ivan Grobelnik, trgovec, oba v Ljubljani; Josip Globočnik, lesni trgovec; Anton Globočnik, posestnik, oba v Železnikih; Viktor Graul, mizar in posestnik v Zgornji Šiški; Alojzij Krenner, posestnik v Škofji Loki; Josip Lavtžar, posestnik v Kranjski gori; Franjo Lipah, trgovec in posestnik v Dobrunjah; Franjo Mally, tovarnar in posestnik, Kamilo Pammer, ravnatelj Kranjske stavbne družbe in Karol Planinšek, trgovec, vsi trije v Ljubljani; Ivan Podlesnik, posestnik v Kokrici; Matevž Piber, posestnik in hotelir v Boh. Bistrici; Julij Podobnik, posestnik v Novem Vodmatu; Josip Rus, trgovec v Zg. Logatcu; Karol Seunig, trgovec in posestnik v Ljubljani; Franjo Slanc, veleposestnik v Litiji; Jernej Stele, posestnik in vinski trgovec v Spodnji Šiški; Franjo Suhadolnik, posestnik v Borovnici; Fran Simon, kjučavničar in posestnik na Vrhniki; Feliks Urbanc, trgovec in posestnik v Ljubljani; Karol Windscher, tovarnar v Kranju; Franjo Zanoškar, kolar in posestnik; Alojzij Zorman, molar; Franjo Žan, mesar; Karol Žužek, pek in posestnik, vsi v Ljubljani; Ivan Zelen, trgovec in posestnik, v Senožcah; Blaž Zabet iz Britofa. Na d o m e s t n i k i: Lovro Blaznik, kramar in posestnik; Franjo Keber, urar; Anton Kovač, gostilničar in posestnik; Ivan Kunc, posestnik; Rajmund Petschnig, medicinar; Franjo Pock, gostilničar in posestnik; Franjo Sever, mesar in posestnik; Vincenc Sušin, trgovec in Alojzij Sušnik, trgovec in posestnik vsi v Ljubljani.

Oj Ljubljanici, oj zaspanci. Nadaljevanje teh člankov, ki so vzbudili povsod toliko pozornosti, smo morali vsled pomanjkanja prostora preložiti na prihodnji teden.

Popravek. V II. članku »Oj Ljubljanici, oj zaspanci« je v številnih nekaj tiskovnih napak. V 3. stolpcu: »V pomnoženi državni svet l. 1860...« (ne 1880!); v 4. stolpcu: »Leta 1867 je bilo prvič...« (ne 1887!). V 3. stolpcu čitaj: »... ves program brezobzorne slovenske politike...« (ne brezobzirne!). Druge hiše so jasne. Op. pis.

Za Ciril - Metodovo družbo so nabrali vrli tamburaši v gostilni »Leon« v Florjanski ulici ob vselem sviranju 2 K 20 v. Živeli darovalci!

Muzejski trg se bo razširil. Mestna občina se pogaja z lastniki Souvanovega vrta, da se uredi Muzejski trg. T trg bo lahko eden iz najkrajšjih v Ljubljani in bo tvoril z gledališčem, Narodnim Domom in muzejem najlepši konec mesta.

Na barju se je začela zemlja pogrezati. V obližju hiše Jakoba Škrabe so se pokazale sumljive razpoke, kakih 30 m od brega Ljubljani-vice. Pogrezati se je začelo pred 8 dnevi. Škraba se je moral izseliti v Lipe. Vprašanje je, če ne bo osuševanje imelo tudi drugod enake posledice.

Opozarjamo vse one, ki so dolžni plačati vojaško takso, da se zglase do konca meseca.

Sankališče na Golovcu je odprto, le ta nedostatek ima, da je tir proti event. nezgodam premalo zagrajen.

Glavni semenj za kože ter kozuhovino se bode vršil v ponedeljek dne 27. t. m. kot navadno v skladiščih tvrdke »Balkan«, špedicijske in kom. delniške družbe na Dunajski cesti št. 33.

Domača plesna veselica danes zvečer v vseh prostorih hotela Lloyd. — Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 60 vin. Preskrbljeno je za dr. bio zabavo, za jed in pijačo. Vabljeni so vsi.

Danes v vseh prostorih »Narodnega Doma« velika mednarodna maskerada. Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina 60 vin. Maske dobrodošle.

Kinematograf »Ideal«. Spored za soboto 18., nedeljo 19. in ponedeljek 20. januarja 1913: 1. Pijavka. (Znanstveno.) — Samo zvečer. 2. Šala v filmu. (Kinematografični šaljivi list.) — Samo zvečer. 3. Gaudmontov teden. (Kinematografična poročila o najnovejših dogodkih, športu, modi, literaturi itd.) Samo zvečer. 4. Lov na opice. (Velezanimi naraven posnetek. 5. Mirko ne ve, kaj bi storil. (Velekomično s 6. letnim Abelardom.) 6. I. del: Lov na milijone. (Senzacijski detektivski roman.) 7. II. del: Lov za milijoni. 8. Kako se boji vode. (Velekomična učinkovitost z Maks Linderjem. — Torej najboljša dosedaj kazanih cirkuških dram »Velika senzacija«.

Trst.

V tržaškem mestnem svetu se vršijo sedaj razprave o proračunu za leto 1912. Zlasti se odlikujejo pri debatah socialni demokracije, ki vporabljajo to priliko za agitacijo bližnjih se dež. volitev. Ti ljudje niso zmožni povedati kaj pametnega, ker jim delajo deželno-zborske volitve, pri katerih bodo šli rakom žvižgat, preveč skrbi. Italijanski nacionalci pri tej priliki tudi ne spijo, amrak govorijo o vsem drugem, kakor pa o proračunu. Iz vsakega novega govora veje sovraštvo napram Slovincem. Včasih se čisto spozabijo in pripovedujejo velike kvante, da se jim mora smejati vsak, ki ima količkaj možganov v glavi. Slovenska manjšina nastopa strogo proti nepravilnemu, proti krivičnemu proračunu. Posebno na predbaci-va socialnim demokratom, ki so glasovali za nacionalistično šolsko družbo, med tem, ko se za upravičene zahteve Slovincem niso niti zmenili. Podpirali so torej italijansko-nacionalistično večino in sedaj so šele izpovedali, da je to njihovo zlobno dejanje grobokop trž. soc. demokracije pri prihodnjih volitvah. V imenu slov. manjšine nastopa odločno posl. dr. Wilfan. Socialni demokracije imajo z njim dosti opraviti, kajti ni jim mogoče ovreči njegova stvarna in resnična izvajanja. Trča nam je pogledati samo v »Lavoratore«, ki ima opraviti samo z dr. Wilfanom. Toda vse to nič ne bo pomagalo, kajti izdajstev, ki so jih izvršili v škodo slovenskemu ljudstvu, se ne bodo mogli otresti. Poudarjati moramo tudi to, da ne manjka pri sedanjih razpravah v mestnem svetu — kravalov. Največji kraval delajo »kulturni« socialisti, ki delajo vedno medklice — in kakšne! Kadar jih pobija nasprotnik s stvarnimi in resnimi argumenti, takrat začnejo napenjati grlo in kričijo na ves glas. Mestni svet se izpremeni kar naenkrat v — cirkus. Čudno je na vsak način to, da se odlikujejo pri tem dejanju predvsem socialni demokracije.

»Zarja« je pisala, da jih je bilo 1.300. Dvorana je bila nabito polna. Hodnik je bil tudi nabito poln, da se ni bilo skoraj mogoče ganiti. Stopnice pa so bile naravnost natlačene in zmečkali bi onega, ki bi se predrznil riti skozi to množico. Okna so morali odpreti. Pa tudi vrata niso smela ostati zaprta. Na strelji jih je bilo tudi precejšnje število. Z eno besedo rečeno, velikanska, naravnost ogromna je bila udeležba na zadnjem železničarskem shodu. Kdo pa to pravi? No, »Zarja«. Pravi, da je bilo vseh skupaj 1.300. (Čitaj: en tisoč in tri sto.) Čudno je to na vsak način. Če je bila taka udeležba, je moralo biti vendar več ljudi in ne samo 1.300. Pravzaprav pa jih niti toliko ni moglo biti. Njihova navada je bila že od nekdaj, povedati več, povedati še enkrat toliko. Morda nam tega ne bo hotel vsak verjeti, tega namreč, kar smo napisali. Dobro. Naj se pa prepriča. Mi smo torej samo citirali to, kar je pisala »Zarja«.

Kakor cucek je šel domov Jože Kopač. Od kod pa? Saj znaš, iz tistega nesrečnega železničarskega shoda. Imel je rdeča ušesa, zato pa je ovrtnik na suknji gor privihal, klobuk potegnil na čelo, da bi ga nihče ne spoznal in je tako korakal proti domu. Sicer trezen tudi ni bil, kajti tri ali celo štirikrat je tekel od predsedniške mize dol v gostilno, kjer se ga je nalezel, ker bi drugače ne bil v stanu prevesti govor dr. Ellenbognu na slovensko. In ko je prišel domov, se mu je zazelod, da so res vsi taki, kakršen je on, v nasprotnem slučaju bi vendar ne mogel pisati o tem, da je Brandner pobegnil s shoda. Je moral pač tako pisati, ker ga je bilo zaraditega, ker je temeljito pogorel, preveč sram. Kakor pripovedujejo, je Jože Kopač takoj po tem dogodku zbolel. Drugi dan kar ni mogel vstati iz postelje. Vprašal je, kaj pa je bilo z menoj včeraj? Ko so mu nato razodeli, da nič ni bilo drugače kakor pa to, da je Jože Kopač na železničarskem shodu pogorel, je zatisnil oči in zavpil, da so se šipe tresle v oknu: Ta prokleta ciganska »narodnjakarija«, kakšne muke mi dela!

Predavanje pri Sv. Jakobu. Narodna delavska organizacija priredi danes (v soboto) ob 7. zvečer predavanje v društvinih prostorih pri Sv. Jakobu (blizu Jadrana) in sicer o predmetu: »Strokovne organizacije.« Predaval bo strokovni tajnik Brandner.

Ustanovni občni zbor podružnice N. D. O. v Sv. Križu pri Trstu se bo vršil jutri (v nedeljo) ob 2. uri popoldne v gostilni g. Košute v Sv. Križu. Občnega zbora se imajo pravico udeležiti samo člani N. D. O. in povabljeni, ki se morajo izkazati s povabilji. V Sv. Križu se za Narodno delavsko organizacijo zelo zanimajo, kar je razveseljivo znamenje.

Izvirno brzojavno poročilo našega

posebnega london-skega poročevalca.

Junak Tisza se je proslavil po celem svetu. Njegovi dvoboji ne vzbujajo manj zanimanja, kakor junaški boji balkanskih armad. Tisza je vzor mažarskih diplomatov. Imel sem priliko govoriti z odličnimi politiki, ki se te dni nahajajo v Londonu, da pazijo na mednarodna pogajanja, in vsi so se izrazili o Tiszi, kot o vzor-politiku današnje dobe. Kakor je znano, se vrši cela mažarska po-

litika v znamenju orožja. Kadar so volitve, nastopijo orožniki in puste na volišče samo onega, ki voli po volji Mažarov — ako se kdo upira, ga lahko ustrelje. Ako parlament ne dela po volji mažarskih magnatov — ga kratkoma razpode z vojak. Ako nastanejo zato na ulici nemiri — se strelja v delavstvo. Sploh politika na nož! Ako Dunaj neče ugoditi mažarskim željam — prete z vojak. Ker se Avstrija Mažarov boji — mora delati na jugu mažarsko politiko. — Zato so v Londonu našli primeren izraz, da je mažarski patriotizem odvisen od volov. — Mažare balkanske zmage zelo pečejo, ker se boje, da bo na Balkanu kmalu konec njih politike. Ker nimajo svoje armade, kaže grof Tisza dan za dnem mažarsko junaštvo v dvobojih. Njegov zgled bo zvalil za seboj tudi druge junake, ki bodo pozvali baje svoje zunanje nasprotnike na mejdan junački. V Avstriji se teh časov zelo boje — zato so proti Mažarov zelo popustljivi in se potegujejo za vse one, ki so z Mažari kakorkoli v sorodu — za Turke in Albance. Ker Slovani nimate politikov, ki bi se znali tako izborni dvobojevati — so vaši uspehi odvisni vedno le od mednarodne politične situacije.

Predsedstvena volitev v Franciji. Poincare novi predsednik.

Kolektivna nota velesil — izročena.

PRESEDSTVENA VOLITEV V FRANCIJI. POINCARÉ PRESEDNIK REPUBLIKE.

Pariz, 17. januarja. Danes se je vršila v kraljevski palači v Versailles volitev novega predsednika francoske republike, ki ima nastopiti svoje mesto dne 17. februarja. Narodna skupščina se je skoro polnoštevilno udeležila volitev. Od 891 senatorjev in članov poslanske zbornice se je udeležilo narodne skupščine nič manj kot 868 volilcev, kar priča, kako izvanredno zanimanje je vladalo za volitev devetega predsednika francoske republike. Odločiti je bilo treba med najresnejšima kandidatom ministrskim predsednikom Poincarejem in poljedelskim ministrom Pamsom. Kljub temu, da je Poincare v terek in sredo v Parizu pri drugi in tretji poskusni volitvi propadel in dosegel relativno večino njegov nasprotnik Pams, so bile šanse za današnji glavno volitev na narodni skupščini v Versailles vendar ugodnejše za Poincareja, ker se poskusnih volitev v Parizu niso udeležili niti socialni demokrati niti desnica. Poincarejevi nasprotniki, posebno pa Clemenceau so pri današnji volitvi napenjali vse sile, da bi preprečili izvolitev Poincareja, a se jim ni posrečilo. Poincare je dosegel veliko večino, večjo celo kot njegov prednik, dosedanjí predsednik republike Armand Fallieres. Clemenceau je celo odposlal na Poincareja pismo, v katerem ga je najostreje napadal in pozval konečno tudi na dvoboj, kar je izzvalo v narodni skupščini veliko senzacijo.

Pariz, 17. januarja. Na narodno skupščino v Versailles, kjer se je vršila volitev novega predsednika francoske republike, je došlo 868 poslancev in senatorjev. Pri prvi volitvi je dobil Poincare 429, poljedelski minister Pams 327 glasov. Ker ni imel nihče 2/3 večine, se je morala vršiti druga volitev, pri kateri je zmagal Poincare. Dobil je 483, Pams 296 glasov. Poincare je torej izvoljen za novega predsednika francoske republike in nastopi svoje mesto dne 17. februarja, ko se umakne dosedanjí predsednik Fallieres v pokoj.

Pariz, 17. januarja. Izvolitev Poincareja novim predsednikom francoske republike pomeni pravi »novum« za Francijo. Dosedaj se namreč še ni nikdar zgodilo, da bi aktivni ministrski predsednik postal predsednik republike. Sicer je bilo par njegovih predsednikov ministrov ali celo ministrskih prednikov, a ne aktivnih. Večina kandidatov so bili vedno ali predsedniki senata ali poslanske zbornice ali pa celo navadni privatniki.

KOLEKTIVNA NOTA VELEVLASTI IZROČENA.

Carigrad, 17. januarja. Velešile so danes izročile Porti svojo kolektivno noto.

Carigrad, 17. januarja. Danes so se vsi carigradski poslaniki velesil zglasili pri zunanjem ministru Noradughianu in mu izročili kolektivno noto. Noto je predal doyen poslaničkov, avstrijski poslanik grof Pal-lavacini.

Carigrad, 17. januarja. Velešile v kolektivni noti svetujejo Turčiji, naj odstopi Drinopolje, rešitev vprašanja Egejskih otokov pa prepusti velesilam. Tok note je jako vljuden.

BOLGARSKO - RUMUNSKA POGAJANJA. VELIKI USPEHI.

London, 17. januarja. Na današnji konferenci med bolgarskim in rumunskim zastopnikom je prišlo do velikega napredka. Bolgarski delegat dr. Danev je včeraj izročil rumunskemu poslaniku Misu-ju odgovor svoje vlade na rumunske zahteve. Nato je rumunski minister Jonescu izjavil, da odpošlje informacije svoji vladi. Potrjuje se vest, da namerava Bolgarska odstopiti Rumuniji del ozemlja in sicer severozadnji del del D. Silištrije ob Donavi in del ozemlja ob Črnem morju. Linija bo segala tu 5 km daleč. Silištrije Bolgarska pod nobenim pogojem ni pripravljena odstopiti, zato pa je pripravljena priznati Kucovlahom v novoosvojenem bolgarskem ozemlju avtonomijo. Rumunski minister Jonescu zapusti danes London.

STATISTIKA SRBSKIH RANJENCEV.

Beigrad, 17. januarja. Po statistiki zdravstvenega odseka vojnega ministrstva znaša število srbskih ranjencev od začetka vojne 11.000, število na vojni obolelih vojakov 10.000. Tu niso všteti oni ranjenci in bolniki, ki leže po bolnicah v novoosvojenih krajih. Število v vojni padlih vojakov še ni znano.

GRŠKO - TURŠKA VOJNA.

Atene, 17. januarja. Iz Filipade se poroča, da so grški vojaki, ki prodirajo proti Gardiji proti Janini, zasedli okoli 20 albanskih vasi in dosegli v bojih s Turki precejšnje uspehe.

MISIJA TODOROVA V PETROGRADU.

Petrograd, 17. januarja. Bolgarski finančni minister Todorov, ki se še vedno mudi v Petrogradu, je izjavil, da je njegova misija v Rusiji v zvezi z ustanovitvijo bolgarsko-ruske banke. Vrh tega hoče Todorov pridobiti ruske finančne kroge za razna podjetja v novoosvojenem bolgarskem ozemlju.

VODOCESTNI ODSEK ODGODEN.

Dunaj, 17. januarja. Vodocestni odsek je na svoji današnji seji sprejel po daljši debati predlog poslanca Friedmanna, naj se zasedanje vodocestnega odseka odgodi za štiri tedne.

VELIKA NESREČA NA PARNIKU »SEBENICO« VSLED EKSPLOZIVJE. — PARNIK STRAŠNO POŠKODOVAN. — EN POMORŠČAK NEVARNO RANJENI.

Trst, 17. januarja. (Zakasnelo.) Včeraj ob pol 12. uri ponoči se je začelo naenkrat pretresljivi pok, ki je prihajal od pomola, kjer so zasedrane ladje. Ljudstvo je bilo prestrašeno, zlasti ono, ki stanuje v bližini. Ker pok je bil strašen, da se je vse streslo in so bile šipe blizu stojnih hiš in palač razbite. V tem trenutku, ko je počilo, so ob pomolu se nahajajoči zagledali velik plamen ki se je hipno povzdignil proti nebu. Grozen prizor se je nudil onim, ki so prestrašeni prihiteli na lice mesta Sprendni del parnika »Sebenico«. ki

se nahaja na pomolu »Sanita« in ki je last paroplovne družbe »Dalmačija«, je bil popolnoma zdrobljen. Razni deli parnika so ležali razkosani po pomolu naokrog. Ob straneh k sreči ni bilo opaziti večjih poškodb, kajti če bi bil močno poškodovan tudi ob straneh, bi se gotovo potopil. Še strašnejši je bil prizor, ko se je opazilo mornarja, ki je ležal na raznih delih telesa popolnoma raztrgan, mrtev na krovu, kamor ga je zagnalo iz spodnje kabine, kjer se je nahajal. Dve osebi so odvedli takoj v bolnišnico, kjer se borita s surto; bili sta tudi strašno poškodovani. In vzrok tej katastrofi? Vzrok natančno še ni dognan, pač pa je dognano, da je počil vsled neznanega vzroka sod karbida, radi česar je nastala eksplozija. Na pomoč je takoj prišel finančna straža, policija, gasilci in rešilna postaja. Prišli so na lice mesta tudi župan in druge vplivne osebe. — Danes zjutraj, ko sem šel, da si tudi jaz ogledam poškodovano ladjo, je bilo na pomolu vse polno ljudi. Ladja je v rešnici strašno poškodovana (to je tisti parnik »Sebenico«, ki je pred 12 leti trčil skupaj z ruskim parnikom »Mandžurija« in se potopil. Popravili so ga in od tistega časa do sedaj ga ni doletela nikaka nesreča.) Parnik sem si natančno ogledal. V njem se nahaja več večjih sodov vina in več vreč. V bližini ladje diši močno po vinu, ker je več sodov razbitih. Tudi blizu stoji ladja »San Giusto« je poškodovana. Neki redar, ki se je nahajal, ko se je izvršila eksplozija blizu pomola, mi je pripovedoval, kak strašen prizor se je nudil očividcu v onem trenutku. Počilo je strašno, tla so se stresla — kakor ob potresu — in proti nebu se je vil velik plamen. Bil je onesveščen in je padel skoraj na tla. — Kakor rečeno, ljudstva je danes vedno polno okoli parnika »Sebenico«. Že od daleč se opazi ta parnik. Morje je popolnoma mirno. Tuintam posije sonce izza oblakov in človeka obide prava žalost, ko zre pred seboj morskno planoto, ob pomolu pa parnike, ki žalujejo vsled nesreče, ki se je dogodila njihovemu tovarišu, ki stoji potrj, dobrovedoč, da bo trajalo precej časa, prej da bo popravljen in bo mogel odpluti v morje Jadransko. Škoda, ki jo je povzročila ta eksplozija, znaša ogromno svoto denarja.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Gospoda, kam pa? Pod tem naslovom smo prejeli še nekaj člankov. Priobčimo jih prihodnji teden. Za sedaj smo morali mnogo dopisov odložiti.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Prodajalniška oprava se prav ceno proda. Ogleda se lahko tekem treh dni pri gospe Češarkovi v Selenburgovi ulici 1.

KORESPONDENCA.

Rodoljub z dežele želi dopisovati s prijazno gospodično pod »Rodoljub« na prvo anonimno pisarno.

Najfinejši ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležanjarna

M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne, »UNION«.

Kavarna
odprta celo noč.
„LEON“
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Gramofonske plošče
Plošče preje K 4.—, sedaj samo K 1.95.
Vellkanska zaloga gramofonov!
Zahtevajte cenike.
K 1.95 K
25 cm velike, dvostranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. ceno
F. F. Zajec,
Ljubljana, Stari trg št. 9.

Gramofoni - automati!!

□ □ □ tovarniška zaloga □ □ □

GRAMOFON-AUTOMAT za gostilničarje z vrticem po 10 ali 6 vrt. z 20 kom. in 1000 stvank samo 96 K

FINI-GRAMOFON z 10 komadi in 1000 stvank samo . . . K 30.—

Za vsak gramofon pismeno jamstvo.

Gramofon-Ateljer
A. Rasberger
Ljubljana, Sodna ulica 5.

Pazite natančno na naslov. Jaz ne prodajam ur in šivalnih strojev. Imam specialno samo gramofone, godbene automate in druge mehanične godbene stroje. Lastna delavnica za popravila.

Pišite po cenik. — Predno kje kupite, ogledite si mojo zalogo.

Vse potrebščine in vsakovrstno kolesje v zalogi.

Ozirajte se na tordke, ki oglašajo v „Dnevu“.

Naznanilo in priporočilo.
Vljudno naznanjam slav. občinstvu, da sem zopet prevzel obvezano
restavracijo „Vega“
v Spodnji Šiški na Celovski cesti.
Točil bodem naravna pristna vina in vedno sveže mengiško pivo ter skrbel za dobra mrzla in gorka jedila. Se priporočam kar najtopleje z odličnim spoštovanjem
ANTON MAVER, lastnik in restavrater.
V soboto domača plesna veselica.

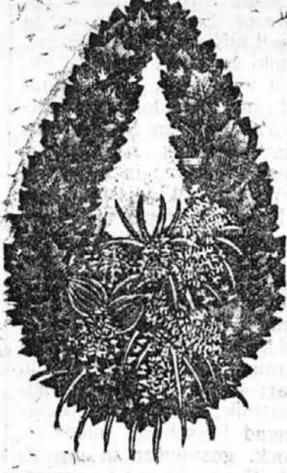
Pri nakupu „pravega Francka“ izvolite paziti na to-le varovalno znamko.

Zavrnite previdno podobne zavoje kot ne „pravi Franck“.
Tovarna v Zagrebu.
Proizvod najboljših sirovin.
al im 122/24577

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 8,000.000. K 800.000.
Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih **4 3/4 %**

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Radi inventure
prodajam vso zimsko zalogo kostumov, mantljev, paletojev, jopic, bluz, raglanov, oblek, klobukov in vse drugo blago **50 %** pod lastno ceno.
„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Ustanovljeno leta 1900.
Odlikovana:
Paris 1903, London 1905.

V zalogi je vedno do 500 kosov od 2 do 60 K komad, tako da si vsakdo lahko izbere. — Ob nedeljah se dobivajo venci v isti hiši v I. nadstropju.
Slavn. občinstvu v mestu in na deželi vljudno priporočam **največjo zalogo krasnih nagrobnih vencev in trakov z napisi.**
Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.
Cene brez konkurence.
FR. IGLIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 11-12.

Št. 190/V. u. **Razglas.**
Podpisani mestni magistrat naznanja mladeničem, rojenim leta 1890, 1891, 1892 in 1893, ki stopijo letos v naborna, odnosno črnovojna leta:
1.) da so v smislu § 34. vojnih predpisov I. del, 1. zvezek **od 27. januarja do 3. februarja** imeniki onih mladeničev, ki pridejo letos k naboru v mestnem vojaškem uradu, Mestni dom, I. nadstropje in v uradnih urah vsakemu na ogled. Kdor opazi kako izpuščitev ali napačen vpis, ali ima pomislek proti prošnjam za nabor v bivališču ali za vojne olajšave, naj to pismeno ali ustno naznani tukajšnjemu uradu;
2.) da so v smislu § 8. črnovojnih predpisov **od 27. januarja do 3. februarja** v omenjenem uradu na ogled imeniki domačih in tujih, leta 1894. rojenih, od 1. 1913 črnovojništvu podvrženih mladeničev. Pogreški naj se pismeno ali ustno naznanijo tukajšnjemu uradu.
Mestni magistrat ljubljanski,
dne 9. januarja 1913.

Učiteljska tiskarna
: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :
se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.
Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.